

Küresel felaketlere dair ortak manifesto

İlk kez düzenlenen Selanik Bienali, yerel sanatçılarla yabancı ekibin uyumu, sanat piyasasından uzak durabilmek gibi bildik sorunları aşmış görünüyor. Çeçenya'dan Kamerun'a 38 ülkeden 82 sanatçının katıldığı bienalde, neredeyse tüm yapıtlar günümüzün siyasal ve kültürel felaketlerine değiniyor

06/06/2007 (222 kişi okudu)

BERAL MADRA ([Arşivi](#))

İzleyiciler ahşap iskeletli, saydam bir bezle kaplanmış çadırın içinde sentetik battaniyelerden yüklüklere yaslanıp kulaklıklardan Ruhi Su'yu dinliyor. Yapıtın adı 'My Yurt'; sanatçısı Maria Pappadimitriou. Uzun bir koridor, iki yanında karşılıklı dizilmiş büyük fotoğraflarda beş kıtada en tehlikeli yedi ülke sınırından sınırı aşmaya çalışan insan görüntüleri, yerde sınırların durumu anlatan metin. Yapıtın adı 'Kes7 Bölücü Çizgi'; sanatçısı Danae Stratou. Altı fotoğrafta Doğu Almanya'nın Stasi binalarından tekinsiz iç mekânlar. Yapıtın adı 'Stasi'; sanatçısı Daniel Fuchs. 1967'de Buenos Aires'de Ulusal Kolej'den bir sekizinci sınıf fotoğrafı. Bu fotoğraftaki insanlar bugün nerede? Marcelo Brodsky arkadaşlarının izini sürmüş ve yarısını terör yıllarının 'kayıp' listesinde bulmuş. Gazze'den dükkân görüntüleri. Mallar ve reklâm afişleri dolu duvarlarda ölmüş dükkân sahiplerinin fotoğrafları. Yapıtın adı 'Babalar'; sanatçısı Taysir Batniji. Bir duvarda Kuzey Afrika çölleri ve kaçak göç hareketlerini gösteren harita ve çizimler, uçaktan çekilmiş fotoğraflarda Akdeniz'e açılmak için çöle imal edilen tekneler, videolarda kaçak göçmenlerle yapılan röportajlar. Yapıtın adı 'Mağrip Bağlantısı-Kuzey Afrika'da Yaşam Hareketleri'; sanatçıları Ursula Biemann-Armin Linke. 86 dakikalık bir video. Lübnan'da günlük yaşamı belgeleyen bir günlükten sayfalar, belgeler ve çağrışımlar, geçmiş ve şimdiki zaman arasındaki beklenmedik ilişkiler. Yapıtın adı: 'Bugün'; sanatçısı Arkam Zaatarı. Yer: 1. Selanik Bienali. Bienalin başlığı: 'Heterotopyalar'. Yapımcılar: Yunanistan Kültür Bakanlığı, Selanik Devlet Çağdaş Sanat Müzesi ve Çağdaş Sanat Merkezi. Küratörler: Catherina David, Jan-Erik Lundström, Maria Tsantsanoglou. Çeçenya'dan Kamerun'a, Essen'den Ramallah'a 38 ülkeden 82 sanatçının günümüzün siyasal, ekonomik, kültürel belleğini, felaketlerini, savaşlarını, acılarını ve umutlarını, insanların bu düzen içindeki yaratıcılıklarını ve çözümlerini izleyicinin okumasına sunan resim, fotoğraf, video ve yerleştirmeleri. Siyasal/toplumsal içeriği, göndermesi ve görüntüsü olmayan tek bir iş yok nerdeyse!

1997'de Avrupa Kültür Başkenti olmasının bütün ayrıcalıklarından akıllıca yararlanmış Selanik, Güneydoğu Avrupa'nın kültür merkezi olmayı başardı. Selanik Bienali de bu başarının en anlamlı sonucu.

Bölgenin sorunlarını önemsiyor

Yapımcıların ve bu üç küratörün dünyayı pembe gösterme, iyimserlik taslama gibi bir kaygıları yok, bölgenin sorunlarını irdeliyor ve önemsiyorlar. Sergiler bütünüyle 'sanat bugün toplumların ortak bilincinin ve bilinçaltının yol haritasıdır; sanatçıların çizdiği bu haritaları okuyun yazgınızı görün' gibi bir mesaj veriyor. Yerel uzmanlarla yabancı uzmanların ortak ve uyumlu bir çalışma içinde olduğu, iki yabancı küratörün kentin bakış açısını benimsedikleri ve sanat piyasasına yaranmak gibi bir dertleri olmadığı daha ilk bakışta anlaşılıyor. Küratörlerin siyasal duruşu belirgin ve bunu yapımcılar ve sanatçılarla uyumlu ve yaratıcı bir tasarımla paylaşabilmişler.

Selanik altyapıyı sağlam kurdu

Selanik 1997'de Avrupa Kültür Başkenti olmasının bütün ayrıcalıklarından akıllıca yararlanmış bir kent. Bu altyapıyı doğru ve sağlam kurarak ve kullanarak on yılda Güney-doğu Avrupa'nın kültür merkezi olmayı başardı; bu bienal de bu başarının en anlamlı sonucu. Birçok açıdan

bakıldığında Selanik Bienali, İstanbul Bienali'nin aşmakta zorlandığı sorunları, örneğin küratörlerin hal ve tavırlarıyla 'ötekinin ötekisi' olmaktan vazgeçmemeleri, yerel entelektüel ortamla ilişki kuramayıp etliye sütlüye karışmadan işlerini görüp gitmeleri gibi - bir çırpıda aşmış görünüyor.

Bienalleri sorgulayan ve bu yılın bienallerinin düzenleyicilerinin (Gümrü Bienali, Vazgen Tadevosyan; Moskova Bienali, İara Boubnova; Taşkent Fotoğraf Bienali-Shalva Khakhanashvili; Liverpool Bienali, Paul Domela;

Atina Bienali, Marieke van Hal; Sidney Bienali, Carolyn C. Bakargiev) katıldığı bir açık oturumda bienaller neden yapılıyor ve bu bienaller nasıl tasarlanmalı sorularına yanıtlar arandı. Ben, Venedik'ten sonra bölgenin en önemli sayılan İstanbul Bienali'nin 10 yıllık serüvenini anlatmak üzere çağırıldım. İstanbul Bienali'nin görünen/görünmeyen yüzünü irdeleyen konuşmamın başlığı 'Bienalizasyon'du.

İstanbul Bienali'nin izleyicisi az

Günün sonunda ortaya çıkan gerçek şu ki, bienallerin ekonomik ve idari yapısı, bienallerin estetiği ve içeriği için iyi ya da kötü belirleyici sonuçlar doğuruyor. Devlet müdahalesi ne kadar sakıncalıysa sanat piyasası ve özel sektör müdahalesi de o kadar istenmeyen sonuçlar doğurabilir. Bienallerin geniş bir izleyici kitlesiyle buluşması hedeflendiğinde ki birkaç milyonluk kentlerin bienallerin bile izleyici sayısı yüz binlerde, -ama İstanbul henüz bu sayıyı göremedi-bu hedef kitleyi bulmak ve etkileyebilmek için de özel bir çaba göstermek gerekiyor.

Örneğin Selanik Bienali programında okullar ile işbirliği var; çocuklara sergileri gezdirmek anlamında değil, bienal boyunca çocukların ve gençlerin uzmanlar tarafından çağdaş sanat konusunda eğitilmesi anlamında... Bienalin sürdürülebilirliğini sağlamak için gerekli bir iş. Bir başka sorun da parayı veren/bulan/yöneten ekiple içerik ve estetikten sorumlu olan ekibin yetkileri ve sınırları arasındaki ilişki ve çatışma. Bienallerin küresel kapitalizmin kültürel gösterisine dönüştüğünden kimsenin kuşkusu yok artık; açıkoturumda bunun altı birkaç kez çizildi. Bienallerin yapısı sanatçıların yaratıcılıklarını değil, küratörlerin tavırlarını ve dirençlerini sınıyor. Yapımcıların, küratörlerin ve sanatçıların birlikte, ortak ve gerçeklerle örtüşen bir manifesto çıkarabildikleri bienaller gösteri olmaktan kurtulabiliyor. Selanik Bienali de bunun iyi bir örneği.

Selanik Bienali, 30 Eylül'e kadar farklı etkinliklerle zenginleşerek sürüyor.

Haberle ilgili adresler

» www.thessalonikiennale.gr

[Yazdır](#) | [Yolla](#) | [Arşive Ekle](#)

Bu haber için puan veren 4 üyemizin puan ortalamasını yanda görebilirsiniz. Puan verme işleminden yalnızca [üyelerimiz](#) faydalanabilir.

puan

9

Kültür/Sanat sayfasındaki diğer haberler

- [Altın Koza Yılmaz Güney'i unutmuyor](#)
- [Gursky, zamanımızın bir 'ressam'ı...](#)
- [Peter Hristoff'un Türkiye'si!](#)
- [Antrakt'ta 'Denge' birinci](#)
- [Behçet Aysan'a başvuru vakti](#)
- [Aspendos'ta köle isyanı](#)
- [Üzgün kediler gazeli](#) - Haydar Ergülen
- [Viyana Senfoni Saygun'u anıyor](#)

- ['Saklı Kadınlar' Siyah Beyaz'da](#)

Sanal Alem'den...

» [Gerekli ve gerçek bir şey arıyoruz](#)
M. Serdar Kuzuloğlu

-
- » [Başka türlü bir şey benim aradığım](#)
 - » [İlk siber savaşın galibi 'Kızıl Ordu'](#)
 - » [Web masaüstüne taşınıyor](#)
 - » [eBay'in son lokması](#)
 - » [Transformers'ı beklerken](#)

ÖZLÜ SÖZ #280

"Fıstıkla ve içkiyle çok iyi gidiyorlar. Bunları çok seviyorum. Etli ve protein yüklüler."
Angelina Jolie, Kamboçya'da bulunduğu günlerde nasıl da afiyetle karafatma, eşekarısı ve çekirge yediğini anlatıyor. Bir ihtimal Jolie'nin dudakları o yüzden mi böyle şişmiştir acaba?

Haber Arama

Site içinde aradığınız habere ait anahtar kelimeleri aşağıya yazıp 'Ara' düğmesine basınız.

[Detaylı Arama](#) / [Eski Sayılar](#)

ÇİZGİLER	
	Dilbert
	Garfield
	Cathy
	Babalar
	Cıralı Tas Devri

	<u>Tehlikeli</u> <u>İlişkiler</u>
	<u>Ademler</u> <u>ve</u> <u>Havvalar</u>